

ПРИНЦЪТ-РАК

ИТАЛИАНСКА НАРОДНА

ПРИКАЗКА

Превод от италиански: Атанас Далчев, —

chitanka.info

Едно време имало един рибар. С парите, спечелени от уловената риба, той не можел да нахрани голямото си семейство дори с качамак. Изтегля той веднъж от морето мрежите и усеща, че те са много тежки. Насила ги изтеглил. Гледа — рак, ама такъв грамаден, че с поглед не можеш да го обхванеш.

— Ето това се казва улов — зарадвал се рибарят. — Сега вече ще нахраня с качамак дечурлигата!

Върнал се в къщи и заповядал на жена си да сложи на огъня тенджерата: скоро, де, ще дойде и брашното за качамака. А уловения рак замъкнал при краля в двореца.

— Ваше величество — захванал той, — проявете вашата милост, купете от мене ей този рак. Жена ми вече сложи да ври водата за качамака, а аз нямам пари.

— Защо ми е тоя рак? Продай го другиму — отговорил кралят.

Но в този миг влязла принцесата.

— Ах, колко красив, колко чуден рак! Татенце, миличък, купи рака, купи го, моля те! Ние ще го пуснем в басейна заедно с кефалите и златните рибки!

Принцесата много обичала рибите. Тя седяла с часове до басейна в градината и все гледала как плуват кефалите и златните рибки и кралят, който обожавал дъщеря си, изпълнил, разбира се, молбата ѝ. Рибарят пуснал рака в басейна с рибките и получил кесия злато. Сега цял месец той можел да храни децата си с качамак.

Принцесата обичала да гледа рака и дълго не си отивала от басейна. Тя вече знаела всичките му навици и забелязала, че точно на пладне той изчезва нейде за три часа. И ето веднъж, когато седяла до басейна и се любувала на своя рак, чуло се звънче. Принцесата излязла на балкона и видяла един просяк, който молел за милостиня. Тя му хвърлила една кесия злато, но просякът не можал да я хване и кесията паднала в дълбокия ров, изпълнен с вода.

Просякът се спуснал в рова, с надежда да намери кесията, гмурнал се и заплувал под водата. Подземен канал водел от рова в басейна и отивал още по-далеч, а къде — неизвестно. Като продължавал да плува под водата, просякът попаднал в прекрасна щерна насред една голяма подземна зала, украсена с великолепни килими. В залата била сложена трапеза. Просякът излязъл от водата и се скрил зад един килим. Точно на пладне от водата се показала една

русалка, седнала на гърба на един грамаден рак. Русалката докоснала рака с вълшебна пръчица. И в същия миг от бронята на рака излязъл красив момък. Той седнал до трапезата, а русалката докоснала с вълшебната си пръчица трапезата и веднага блюдата се напълнили с всевъзможни ястия, а гарафите — с вино. Когато свършило яденето, момъкът отново влязъл в рачешката броня; русалката го докоснала с вълшебната пръчица, седнала на гърба на рака и те двамата се скрили под водата. Просякът излязъл иззад килима и също се гмурнал в щерната, заплувал по водата и се озовал в басейна на принцесата. В това време тя се любувала на рибките си. Видяла кралската дъщеря просяка и се зачудила.

— Какво търсиш тук?

— Тихо, принцесо, аз ще ви разкажа една чудна история. Той излязъл на края на басейна, после ѝ разказал всичко.

— Сега аз знам къде точно на пладне се губи моят рак три часа — промълвила принцесата. — Добре, утре ще отидем заедно там.

На следния ден през подземния канал тя заедно с просяка се добрала до залата с щерната и се скрила зад килима. Точно на пладне се появила русалката на гърба на рака. С вълшебната си пръчица тя докоснала бронята му, появил се прекрасният момък и веднага се запътил към трапезата. Принцесата отдавна вече се любувала на рака в своя басейн, но щом видяла момъка, който излязъл от бронята, веднага се влюбила. Тя се промъкнала до бронята и незабелязано се скрила в нея.

Когато се върнал в бронята, момъкът видял там принцесата.

— Какво си направила? — пошепнал той. — Ако русалката узнае за това, и двамата сме загинали.

— Искам да те освободя от злата магия — пошепнала му в отговор принцесата, — кажи ми с какво да ти помогна?

— Едва ли можеш да ми помогнеш с нещо. От злата магия ще ме избави само девойката, която ще ме обикне повече от живота си.

— Аз съм готова на всичко — промълвила принцесата.

Докато вътре в бронята се водил този разговор, русалката седнала на бронята и той, като местел крачетата си, я изнесъл по подземния канал в открито море. Русалката и не подозирала, че в бронята се крие кралската дъщеря. Тя отплувала в морето и принцесата с момъка останали сами. Като се прегърнали силно, те

поели обратния път. По пътя принцът — а той бил истински принц — разказал на любимата си как да го освободи.

— Намери на брега на морето голяма скала, застани на нея и пей и свири там с цигулка, докато във вълните не се появи русалката — тя обожава музиката. Ще излезе тя от водата и ще каже: „Свири хубавице, така ми е добре!“ А ти отговори: „Хубаво, ще свиря, но ти ми дай цветето, което имаш в косите си“. Когато това цвете попадне в ръцете ти, аз ще бъда свободен: в него е моето спасение. И ракът се върнал в басейна и пуснал принцесата.

Просякът също се върнал от подземната зала в басейна и като не намерил принцесата, решил, че с нея се е случило някакво нещастие. Но в тоя миг дъщерята на краля излязла от басейна, поблагодарила на просяка и щедро го възнаградила. После отишла при баща си и му казала, че иска да се учи на музика и пение. Кралят никога не отказвал на дъщеря си в никое нейно желание. Той тутакси заповядал да повикат най-добрите певци и музиканти.

Принцесата се научила да пее и свири и казала на краля:

— Искан ми се да отида на морето и застанала на някоя висока скала, да посвиря на цигулка.

— На скала, на брега на морето? Да не си полудяла — извикал кралят. Но както винаги изпълнил желанието ѝ. Заедно с нея той пратил осем прислужнички в бели одежди, а подир тях, в случай на неочаквана опасност, — отряд воини и им заповядал да не свалят очи от принцесата.

Принцесата застанала на една висока скала, а нейните осем придворни дами застанали на осем скали около нея. Едва се чули звуците на цигулката и във вълните се появила русалката.

— Каква изумителна музика! Свири, свири, така ми е добре!

— Аз ще свиря, но ти ми подари цветето, което имаш в косите си. Най-много на света обичам цветята!

— Ако вземеш това цвете оттам, където го хвърля — то е твое.

— Ще го взема — рекла принцесата и отново почнала да пее и свири. Свършила и рекла на русалката: — А сега дай ми цветето!

— Дръж — рекла русалката и го запокитила далеч в морето.

Принцесата се хвърлила във водата и заплувала срещу вълните натам, където се полюлявало прекрасното цвете.

— Принцесо! Принцесо! На помощ! — развикали се осемте придворни дами от скалите си. Вятърът развявал белите им одежди. Но принцесата плувала ли, плувала: ту изчезвала, ту се появявала сред вълните. И когато силите почнали да я напущат, плиснала вълна и донесла цветето право в ръцете ѝ. Изпод водата долетял глас:

— Ти ме спаси. Сега ще станеш моя жена. Не се страхувай от нищо, аз ще ти помогна, ей сега ще: излезем на брега. Но не казвай никому нито дума, дори на родния си баща. Днес аз ще зарадвам родителите си, а утре ще поискам от краля твоята ръка.

— Да, да, разбира се! — могла да промълви само принцесата, като си поела дъх. И ракът изплувал с нея на брега.

В къщи принцесата казала на краля само че ѝ е било много весело — нито дума повече. А на другия ден точно в три часа пред кралския дворец се чули звуци от тръби, тропот на копита и грохот на барабани. Пратеник от друга държава възвестил, че синът на техния крал иска да го приемат. Принцът поискал от краля ръката на дъщеря му, а после разказал всичко както било. Кралят отпърво се разсърдил, че са скрили всичко от него, а после заповядал да повикат дъщеря му. Принцесата се хвърлила в прегръдките на принца.

— Мой любими мъжо!

И кралят разбрал, че му остава само да направи сватбата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.